

شاید برای شما جالب باشد بدانید که بسته بندی های شکیل و زیبایی که امروزه می بینید، در ابتدا به چه شکل بوده اند و دست خوش چه تغییراتی شده اند که به طرح و گرافیک های امروزی رسیده اند. انسان های اولیه برای محافظت از غذا ها و وسایل خود از برگ استفاده می کردند و می توان گفت تاریخچه بسته بندی از همین جا شکل می گیرد و ایده نگهداری مواد غذایی و... از همان سال های اولیه خلقت بشر، در ذهن انسان ها بوده است.

تا این که در سال ۱۸۰۵ فردی به نام Nicolas Appert که او را به عنوان پدر قوطی های کنسرو می شناسیم، راهی پیدا کرد تا با آن بتوان مواد غذایی را در بسته هایی نگهداری کرد. ایده او آن بود که غذا را داخل کوزه هایی که از جنس شیشه بودند بریزند و سپس درب آن را با چوب پنبه یا موم بپوشانند. این کار باعث می شد تا مواد غذایی را بتوان به همین شکل داخل آب جوش انداخت و گرم کرد. او این ایده را در مقابل ناپلئون بناپارت مطرح کرد که مبلغ هنگفتی را به کسی پاداش می داد که راهی پیدا کند تا از غذای سربازان فرانسوی در جنگ محافظت کند.

۱۲ سال بعد یعنی در سال ۱۸۱۷ کاغذ اختراع شد و به جمع موادی که می توان با آن مواد غذایی و دارویی را بسته بندی کرد، پیوست. اولین جعبه ای که به عنوان بسته بندی تولید شد و از جنس مقوا بود، در کشور انگلستان تولید شد. در سال ۱۸۷۹ که تقریباً بسته بندی کاغذ فراگیر شده بود، رابرت گیر به نوعی بسته بندی جدید دست یافت که طی آن از کارتن استفاده می کردند و به این ترتیب کارتن بسته بندی هم وارد بازار شد. طراحی شکل کارتن بسته بندی برای او جذاب بود و در نهایت به شکل مستطیل شکل امروزی رسید. موفقیت او و کشف کارتن به شرکت تولید بیسکویت Nabisco راه پیدا کرد و آن ها برای تولید بیسکویت های خود از کارتن هایی که رابرت گیر طراحی کرده بود، استفاده کردند.

در سال ۱۹۰۸ نوعی جدید از بسته بندی به بازار وارد شد و آن هم سلفون ها بودند. مخترع سلفون کسی نبود Jacques E. Brandenberger که یک فرد سخت کوش در زمینه مهندسی سازه بود ولی اختراع او صنعت بسته بندی را خشنود کرد.

این موضوع تا حدی برای صنایع مختلف اهمیت داشت که دولت آمریکا در سال ۱۹۵۲ یک موسسه بسته بندی در ایالت میشیگان تاسیس کرد و این موسسه بعد ها به عنوان اولین مدرسه در زمینه صنعت بسته بندی نام گرفت و شروع به فعالیت کرد. دو سال بعد یعنی در سال ۱۹۵۴ پلی پروپیلن پا به عرصه صنعت گذاشت که هم قابل بازیافت بود و دوستدار محیط زیست محسوب می شد و هم یکی از پر مصرف ترین پلیمر ها به حساب می آمد. با اختراع پلی پروپیلن صنایع مختلف راه خوبی را برای بسته بندی انتخاب کردند.

این داستان در حال گسترش و پیشرفت بود که ایالات متحده در سال ۱۹۶۶ تصمیم گرفت تا تولید کنندگان را موظف کند که برای محافظت بیشتر و اعتماد مصرف کنندگان، پرچسب هایی را روی محصولات شان بچسبانند که هویت محصول را توضیح دهد. و چهار سال بعد دانش آموزی برای یک مسابقه طرحی ارائه داد که آن طرح امروزه مورد قبول تمام افراد است. طرح بازیافت. گری اندرسون دانش آموزی بود که پیشنهاد کرد نماد بازیافت باید روی بسته بندی محصولات قرار گیرد. تکنولوژی در این صنعت تا آن جا پیش رفت که در سال ۲۰۱۱ کارشناسانی که در دانشگاه Strathclyde فعالیت می کردند، پلاستیک های هوشمندی اختراع کردند که به عنوان بسته بندی محصول قرار می گیرد و زمانی که محصول تاریخ انقضایش بگذرد، پلاستیک تغییر رنگ می دهد.

این مقاله نشان می‌دهد از سال‌های نخستین تولد بشر، همواره محافظت از مواد دغدغه انسان‌ها بوده و همچنان در پی یافتن راه‌هایی برای بهبود این موضوع هستند.

